

Arrest

nr. 173 487 van 23 augustus 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 25 juni 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 mei 2013 waarbij de verlenging van het tijdelijk verblijf toegekend op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt geweigerd en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 mei 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 1 juli 2013 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat R. TERWINGEN en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 september 2010 dient verzoeker een aanvraag tot inschrijving in op basis van zijn status van langdurig ingezetene in Nederland. Verzoeker wordt in het bezit gesteld van een A-kaart geldig tot 31 januari 2012 en op grond van de instructie van 21 februari 2012 verlengd tot 31 januari 2013.

In de instructie van 21 februari 2012 worden volgende voorwaarden voor de verdere verlenging van de verblijfskaart vooropgesteld: een recent bewijs dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten om zichzelf en zijn familieleden te onderhouden, een recent attest waaruit blijkt dat hij en zijn gezinsleden op geen enkel ogenblik ten laste vallen van de Belgische Staat en een geldige ziektekostenverzekering die de risico's in België dekt.

Op 20 februari 2013 maakt verzoeker een aantal stukken over.

Bij instructie van 5 maart 2013 wordt aan verzoeker verzocht om bijkomende stukken voor te leggen, met name een recent attest niet ten laste te vallen en bewijzen van zijn inkomsten.

Op 21 maart 2013 maakt verzoeker bijkomende stukken over.

Bij instructie van 9 april 2013 wordt verzoeker andermaal verzocht om recente bewijzen van zijn inkomsten, bewijzen van betaling sociale bijdragen en bewijzen geen openstaande schulden over te maken.

Op 22 april 2013 maakt verzoeker nieuwe stukken over.

Op 22 mei 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot weigering van de verlenging van het tijdelijk verblijf, aan verzoeker ter kennis gebracht op 3 juni 2013. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"D., M. Geboren op (...)1951 te Abadan Nationaliteit: Iran Verblijvende te (...)

Weigering verlenging tijdelijk verblijf (met bevel om het grondgebied te verlaten)

Het tijdelijk verblijf van betrokkene, geldig tot 31.01.2013 waarvan betrokkene houder is in toepassing van de artikelen 9 (9 bis) en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006, kan niet verder verlengd worden.

Betrokkene werd gemachtigd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur in toepassing van art 9 al2 en art. 61/7 van de wet van 15/12/1980 zoals gewijzigd voor de wet van 15/09/2009 en art 25/2 § 1 van het Kb van 08/10/1981. Betrokkene is houder van geldige EG-verblijfsvergunning voor Langdurig Ingezetene in Nederland en werd gemachtigd om langer dan 3 maanden in België te verblijven in de hoedanigheid van zijn onderneming in Nederland (T. S.) waarvan betrokkene enig aandeelhouder is.

Betrokkene werd in het bezit gesteld van een A-kaart geldig tot 31.01.2012, dewelke op basis van onze instructie van 21.02.2012 werd verlengd tot 31.01.2013 met de volgende voorwaarden voor verdere verlenging van de kaart:

"Voorwaarde(n) voor de verdere verlenging: recent bewijs dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten om zichzelf (en zijn familieleden) te onderhouden+ een recent attest waaruit blijkt dat hij (en zijn gezinsleden) op geen enkel ogenblik ten laste valt (vallen) van de Belgische Staat+ geldige ziektekostenverzekering die de risico's in België dekt"

Betrokkene legt geen recente bewijzen van inkomsten uit zijn bedrijf in Nederland (T. S.) voor. De voorgelegde stukken jaarbalans en loonaangiften dateren van het jaar 2011. De accountant van betrokkene verklaart dat nog geen jaarbalans van het jaar 2012 werd neergelegd, hetgeen aannemelijk is maar niet wegneemt dat betrokkene toch zijn eigen inkomsten voor het jaar 2012 zou moeten kunnen aantonen. Betrokkene laat dit evenwel na en bewijst dus niet dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten vanuit zijn activiteit bij T. S..

Daarnaast toont betrokkene aan medeoprichter te zijn van een Belgische BVBA genaamd M. (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 08.01.2012 met ondernemingsnummer ...). Betrokkene beschikt evenwel niet over de vereiste vergunning om een zelfstandige activiteit uit te oefenen. Ook uit deze onderneming kan betrokkene dus geen stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten verkrijgen. Hoewel betrokkene aantoonbaar niet ten laste te zijn van het OCMW en over een geldige ziektekostenverzekering te beschikken, wordt dus niet voldaan aan de voorwaarden die werden gesteld aan zijn tijdelijk verblijf. Het tijdelijk verblijf kan dan ook niet verlengd worden."

Op 22 mei 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 3 juni 2013. Dit is de tweede beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie ME, attaché wordt aan de genaamde D. M. geboren te Abadan, op (...)1951 die de Iraanse nationaliteit heeft, het bevel gegeven om binnen de dertig (30) dagen het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië’3’, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen:

2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd.

REDEN VAN DE BESLISSING :

De A-kaart van betrokkene verstreken sinds 31.01.2013 kan niet worden verlengd (beslissing dd. 22.05.2013: weigering verlenging A-kaart).

- In uitvoering van artikel 74/14,§1, derde lid, van de wet van 15 december 1980, wordt de in het eerste lid voorziene termijn met dagen verlengd.*
- In uitvoering van artikel 74/14, §2, van de wet van 15 december 1980, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om:*

O Zich aan te melden als de burgemeester of zijn gemachtigde of de ambtenaar van Dienst Vreemdelingenzaken dit vraagt

O een financiële waarborg, die de kosten van het verblijf en de verwijdering dekt, in bewaring te geven bij de Deposito- en Consignatiekas,.....en / of;

O een financiële waarborg, die de kosten van het verblijf en de verwijdering dekt, in bewaring te geven bij de Deposito- en Consignatiekas,.....en /of;

O een kopij van identiteitsdocumenten te overhandigen.....en /of;”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“De beslissing a quo is een bestuurshandeling en ressorteert onder de Wet van 29 juli 1991 die stelt dat bestuurshandelingen afdoende formeel en materieel moeten worden gemotiveerd.

De beslissing is materieel onvoldoende en onjuist gemotiveerd en strookt in het geheel niet met de werkelijkheid.

Ten onrechte meent verweerder dat verzoekende partij de schending opwerpt van de formele motiveringsplicht- quod non.

Verzoeker werpt enkel de schending op van de materiële motiveringsplicht aangezien de motivering van de genomen beslissing ten onrechte stelt dat verzoeker geen recente bewijzen van zijn inkomen uit zijn bedrijf in Nederland (T. S.) kan voorleggen.

Verzoeker heeft zoals reeds gesteld op 20/2/2013, op 21/3/2013 en op 22/4/2013 ALLE gevraagde bewijsstukken overgemaakt aan verweerder.

Dit was voor de genomen beslissing van 22/5/2013 zodat verweerder wel degelijk kennis had van de bewijsstukken die verzoeker heeft voorgelegd.

Nadien heeft verzoeker inderdaad nog recentere stukken (Stukken 2 tot en met 4) overgemaakt die nogmaals bewijzen dat verzoeker sedert 2011 voor zijn eigen Nederlandse firma T. S. NV werkt en hieruit ook inkomsten genereert.

Verzoeker heeft echter reeds met zijn aanvankelijke stukken, waarvan verweerder kennis had, aangetoond dat hij stabiele regelmatige en toereikende inkomsten genereert uit zijn activiteit bij T. S..

De beslissing van verweerster is derhalve materieel fout gemotiveerd en dient alleen al om deze reden te worden vernietigd.”

2.2 Uit de synthesememorie blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissingen kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Daarbij stelt de Raad vast dat het motief in de tweede bestreden beslissing niet wordt betwist.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker betwist dat hij geen recente bewijzen van zijn inkomen uit zijn bedrijf in Nederland kon voorleggen. Verzoeker verwijst hiervoor naar de stukken overgemaakt aan de verwerende partij op 20 februari 2013, 21 maart 2013 en op 22 april 2013. Verzoeker meent dat hij met deze stukken heeft aangetoond dat hij stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten genereert uit zijn activiteit bij T.S.

De Raad stelt vast dat de stukken die verzoeker in het kader van zijn inkomen heeft overgemaakt op 20 februari 2013 de volgende zijn:

- een uittreksel van verzoekers spaarrekening van 1 februari 2013
- een uittreksel van verzoekers zichtrekening van 1 februari 2013
- uittreksels van de zichtrekening bij ABN-Amro op naam van verzoeker en zijn echtgenote van januari 2013
- uittreksels van de zichtrekening bij ING op naam van verzoeker en zijn echtgenote van januari 2013 en december 2012
- uittreksels van de zichtrekening op naam van het bedrijf T.S. van februari 2013, november 2012, en oktober 2012

De stukken die verzoeker in het kader van zijn inkomen heeft overgemaakt op 21 maart 2013 zijn de volgende:

- een overzicht van de binnenlandse rekeningen op naam van verzoeker van februari en maart 2013
- een uittreksel van de effectenrekening van maart 2013
- een uittreksel van “transaction details” van januari tot maart 2013

Bijkomende stukken zijn overgemaakt op 25 maart 2013 in het kader van verzoekers inkomen, met name:

- uittreksels van de zichtrekening bij ABN-Amro op naam van verzoeker en zijn echtgenote van oktober, november en december 2012
- een uittreksel van een spaarrekening van februari 2013
- een overzicht van de rekeningen op naam van verzoekers echtgenote van maart 2013

Op 22 april 2013 dient verzoeker ten slotte bijkomende stukken in die het volgende betreffen:

- een schrijven van 18 april 2013 van verzoekers boekhouder
- een uittreksel van loonafrekening en loonaangifte voor de periode december 2011
- loonaangifte betalingsoverzicht voor de perioden januari tot december 2011
- loonstaat van het jaar 2011
- jaarloonstrook 2011

In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot het inkomen van verzoeker het volgende gemotiveerd:

“Betrokkene legt geen recente bewijzen van inkomsten uit zijn bedrijf in Nederland (T. S.) voor. De voorgelegde stukken jaarbalans en loonaangiften dateren van het jaar 2011. De accountant van betrokkene verklaart dat nog geen jaarbalans van het jaar 2012 werd neergelegd, hetgeen aannemelijk is maar niet wegneemt dat betrokkene toch zijn eigen inkomsten voor het jaar 2012 zou moeten kunnen aantonen. Betrokkene laat dit evenwel na en bewijst dus niet dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten vanuit zijn activiteit bij T. S..”

Waar verwerende partij stelt dat de jaarbalans en loonaangiften van het jaar 2011 niet worden aanvaard als bewijs dat verzoeker beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten is het niet kennelijk onredelijk te oordelen dat deze stukken niet recent zijn, aangezien verwerende partij reeds in februari 2012 verzoeker om recente bewijzen verzocht voor de verlenging van de tijdelijke verblijfskaart vanaf 31 januari 2013.

Evenmin kan verzoeker aan de hand van een aantal uittreksels van bankrekeningen aantonen dat hij over stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten beschikt, nu de uittreksels slechts een stand van de rekeningen aantonen van dat ogenblik, sommige rekeningnummers eveneens op naam van verzoekers echtgenote staan en er aan de hand van de voorgelegde uittreksels wel inkomsten blijken maar niet of deze regelmatig en stabiel zijn. Waar verzoeker verwijst naar de loonfiches en een jaaropgave van 2012 in bijlage van het verzoekschrift betwist verzoeker niet dat deze stukken niet tijdig zijn overgemaakt aan de verwerende partij. De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. De bijkomende stukken van 2012 zijn niet ter kennis gebracht aan verwerende partij zodat er geen rekening kan worden gehouden met de loonfiches voor 2012 en 2013, die thans voor het eerst ter kennis zijn gebracht. De nieuwe stukken kunnen geen afbreuk doen aan de motieven van de bestreden beslissing. Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat de motivering kennelijk onredelijk is.

Het eerste middel is ongegrond.

2.3 In het tweede middel voert verzoeker de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“De beslissingnemende overheid gaat zeer onzorgvuldig te werk wanneer zij stelt dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden voor verlenging van zijn tijdelijk verblijf in België.

1.

Verzoeker legt een recent attest neer waaruit blijkt dat hij en zijn gezinsleden op geen enkel ogenblik ten laste vallen van de Belgische Staat (niet betwist).

2.

Verzoeker bewijst een geldige ziektekostenverzekering die de risico's in België dekken (niet betwist).

3.

Verzoeker beschikt sedert zijn verblijf in België over stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten om zichzelf en zijn familieleden te onderhouden (stukken 2 tot en met 4 én de stukken die werden overgemaakt op 20/2/2013, op 21/3/2013 en op 22/4/2013).

De enige opmerking van de overheid was dat de accountant van verzoeker verklaarde dat de jaarbalans voor 2012 nog niet was neergelegd. Hiervan zegt de overheid zelf: "hetgeen aannemelijk is".

Het is onredelijk en onzorgvuldig van de overheid om uit een formele verklaring van de accountant van verzoeker iets anders af te leiden dan hetgeen er wordt gesteld in de verklaring en met name dat de jaarbalans van 2012 nog niet werd neergelegd. De accountant zegt niet: "er zijn geen inkomsten" doch zegt enkel "dat de jaarbalans nog niet werd neergelegd".

Verzoeker brengt opnieuw alle loonfiches bij van 2012 en 2013 waaruit ten overvloede blijkt dat hij over stabiele regelmatige en toereikende inkomsten beschikt om zichzelf en zijn familie te onderhouden.

Besluit: de bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht en aan het redelijkheidsbeginsel en het is kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris om het verblijf niet verder te verlengen.

Dat beide middelen ernstig zijn.”

2.4 Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

In tegenstelling tot verzoekers bewering is het motief in de bestreden beslissing met betrekking tot het inkomen van verzoeker niet beperkt tot de opmerking over de jaarbalans van het jaar 2012. Verwerende

partij stelt dat de voorgelegde stukken van het jaar 2011 geen recente bewijzen zijn en dat verzoeker verder nalaat aan te tonen over stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten vanuit zijn activiteit bij T.S. te beschikken. Verzoeker kan verwerende partij bezwaarlijk verwijten geen rekening te houden met de stukken die hij thans overmaakt doch waarvan verwerende partij eerder geen kennis had, te meer nu aan verzoeker tot driemaal toe werd gevraagd om de stukken over te maken. De schending van de zorgvuldigheidsplicht wordt niet aangetoond.

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat *in casu* niet het geval is. Uit de bespreking onder het eerste middel is reeds gebleken dat de gemachtigde van de staatssecretaris in alle redelijkheid tot de conclusie is gekomen dat verzoeker geen recente bewijzen heeft voorgelegd waaruit blijkt dat hij over stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten vanuit zijn activiteit bij T.S. beschikt. Gelet op de analyse van het voorgaande middel blijkt dat verzoeker met zijn betoog op generlei wijze een schending van het redelijkheidsbeginsel aannemelijk maakt.

Een schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig augustus tweeduizend zestien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN